

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 929

Warszawa, 23 stycznia 2020 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o Narodowym Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Włodzimierza Tomaszewskiego.

(-) Mieczysław Baszko; (-) Kamil Bortniczuk; (-) Stanisław Bukowiec; (-) Michał Cieślak; (-) Anna Dąbrowska-Banaszek; (-) Jadwiga Emilewicz; (-) Jarosław Gowin; (-) Andrzej Gut-Mostowy; (-) Wojciech Maksymowicz; (-) Iwona Michałek; (-) Wojciech Murdzek; (-) Marcin Ociepa; (-) Grzegorz Piechowiak; (-) Andrzej Sośnierz; (-) Magdalena Sroka; (-) Włodzimierz Tomaszewski; (-) Michał Wypij; (-) Jacek Żalek.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

---

Ustawa
z dnia ..... 2020 r.
o Narodowym Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi

W trosce o zachowanie architektonicznego i kulturowego dorobku Łodzi, stanowiących spuściznę narodową w dziedzinie dóbr kultury z zakresu kompleksów architektonicznych, sztuki obrazu filmowego i awangardy, stanowi się, co następuje:

Art. 1.

Tworzy się Narodowy Fundusz Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi, zwany dalej „Funduszem”.

Art. 2.

Dochodami Funduszu są:

- 1) darowizny, dobrowolne wpłaty oraz zapisy osób fizycznych i prawnych, a także środki przekazane przez fundacje,
- 2) wpłaty z organizowanych na rzecz Funduszu zbiórek publicznych i imprez,
- 3) dotacje celowe z budżetu państwa,
- 4) inne dochody ustalone przez Radę Ministrów.

Art. 3.

1. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie przedsięwzięć związanych:

- 1) z rewitalizacją starej zabudowy miasta Łodzi – zarówno przemysłowej jak i mieszkalnej, w tym zapewnieniem nowych lokali mieszkalnych niezbędnych dla rotacji mieszkańców z budynków remontowanych;
- 2) z remontami i zabezpieczeniem budynków znajdujących się w korytarzu przygotowywanych do realizacji w Łodzi kolejowych tuneli średnicowych między Dworcem Fabrycznym a Dworcem Kaliskim;
- 3) inwestycjami wyróżniającymi Łódź w świecie, zwiększającymi jej atrakcyjność, przyciągającymi twórców, kapitał i inwestorów zapewniających rozwój miasta.

2. Ze środków Funduszu mogą być udzielane dotacje celowe lub pożyczki na zasadach określonych niniejszą ustawą.

3. Coroczny wykaz obiektów objętych wsparciem ze środków Funduszu uzależniony jest od spełniania wymogów prawa Unii Europejskiej oraz prawa krajowego.

Art. 4.

Środki Funduszu niewykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny.

Art. 5.

1. Środkami Funduszu dysponuje Społeczny Komitet Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi, zwany również Komitetem.

2. W skład Społecznego Komitetu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi wchodzi: przewodniczący wyznaczony przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, 1 zastępca przewodniczącego wyznaczony przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, 2 członkowie i sekretarz Komitetu, powoływani przez Prezesa Rady Ministrów.

3. Komitet reprezentuje na zewnątrz przewodniczący lub jego zastępca.

4. Obsługę organizacyjną Komitetu sprawuje Biuro Społecznego Komitetu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi, finansowane z budżetu centralnego, w części dotyczącej Budżetu Wojewody Łódzkiego, obsługę finansową zaś Wojewoda Łódzki poprzez wyznaczoną jednostkę organizacyjną.

5. Organizację i zakres działania Biura Społecznego Komitetu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi określa regulamin tego Biura, nadany przez Komitet, zakres zaś i tryb obsługi finansowej Funduszu ustala Wojewoda Łódzki, za zgodą przewodniczącego Komitetu.

Art. 6.

1. Środki z Funduszu mogą być przyznawane przez Komitet w szczególności w formie dofinansowania do inwestycji jednostkom samorządu terytorialnego, instytucjom narodowym, wspólnotom mieszkaniowym oraz podmiotom prywatnym na podstawie prawidłowo wypełnionych wniosków złożonych do 31 stycznia każdego roku. Termin składania wniosków w pierwszym roku funkcjonowania Funduszu określony zostanie w rozporządzeniu o jakim mowa w ust. 2.

2. Formularz wniosku o przyznanie dofinansowania zostanie określony rozporządzeniem ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego.

3. Do wniosku o przyznanie dofinansowania podmiot wnioskujący o przyznanie pomocy finansowej załącza: projekt architektoniczny rewitalizacji lub budynku wraz z akceptacją wojewódzkiego konserwatora zabytków o ile taka jest wymagana, szczegółowy kosztorys prac, zapytania ofertowe do co najmniej trzech wykonawców wraz z otrzymaną od nich wyceną prac, zaś dodatkowo w przypadku wspólnot mieszkaniowych oraz podmiotów prywatnych zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu należnych składek z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz braku zaległości wystawione przez właściwe dla siedziby podmiotu Urząd Skarbowy. Brak spełnienia powyższych warunków spowoduje odrzucenie wniosku o dofinansowanie z przyczyn formalnych.

4. Decyzja w przedmiocie przyznania dofinansowania podmiotom wnioskującym będzie podejmowana przez Komitet spośród prawidłowo złożonych i wypełnionych wniosków wraz z załącznikami na podstawie jawnego głosowania przeprowadzonego nie później niż do 30 marca każdego roku. Termin głosowania w pierwszym roku funkcjonowania Funduszu określony zostanie w rozporządzeniu o jakim mowa w ust. 2.

5. Komitet spośród złożonych wniosków o przyznanie dofinansowania wybierze wnioski podlegające uwzględnieniu poprzez głosowanie podjęte zwykłą większością głosów przez Komitet w głosowaniu jawnym.

6. W przypadku gdy środki zgromadzone przez Fundusz będą niewystarczające na pokrycie wszystkich inwestycji stosownie do wybranych wniosków o dofinansowanie, Komitet przeprowadzi dodatkowe głosowanie.

7. Każdy podmiot wnioskujący o przyznanie dofinansowania zostanie poinformowany pisemnie o sposobie zakończenia postępowania wraz z uzasadnieniem zawierającym informację o spełnieniu lub nie warunków formalnych wniosku oraz wynikiem głosowania.

8. Kwota dofinansowania inwestycji nie może przekroczyć 75% kwoty netto całości inwestycji, z zastrzeżeniem ust. 9.

9. W szczególnie uzasadnionych wypadkach Komitet jest uprawniony do uwzględnienia wniosku o przyznanie dofinansowania pokrywającego całość inwestycji.

10. Przyznana przez fundusz kwota dofinansowania będzie wypłacana etapami przez Fundusz każdorazowo bezpośrednio na rachunek bankowy wykonawców, wskazany przez nich w fakturze VAT, z zastosowaniem obowiązujących przepisów podatkowych, na podstawie dostarczonego do funduszu wniosku o dokonanie płatności, którego wzór zostanie określony w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, po dokonaniu odbioru etapu prac z udziałem przedstawiciela wyznaczonego przez Fundusz oraz dostarczeniu przez beneficjenta sporządzonego w formie aktu notarialnego oświadczenia o ustanowieniu hipoteki oraz poddaniu się egzekucji co najmniej do kwoty wskazanej we wniosku o dokonanie płatności stosownie do ust. 11 i 12 oraz polisy ubezpieczeniowej ubezpieczenia nieruchomości od zdarzeń losowych z sumą ubezpieczenia uwzględniającą aktualną wartość nieruchomości wraz ze wskazaniem funduszu jako podmiotu uprawnionego do odbioru odszkodowania do wysokości przyznanego odszkodowania.

11. W przypadku zbycia własności nieruchomości przez podmiot prywatny, który otrzymał dofinansowanie z Funduszu przed upływem 5 lat od dnia wypłaty ostatniej transzy dofinansowania, podmiot, który otrzymał dotację będzie zobowiązany do jej zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia otrzymania poszczególnych transz

dofinansowania. Za przeniesienia własności nieruchomości uznaje się również zbycie udziałów lub akcji spółki prawa handlowego będącej nieruchomości stanowiącej przedmiot dofinansowania.

12. Podmiot, który otrzymał dofinansowanie w okresie 5 lat licząc od dnia otrzymania przez niego ostatniej transzy, jest zobowiązany do ubezpieczenia od zdarzeń losowych nieruchomości na rzecz, której zostało przyznane i wypłacone dofinansowanie ze wskazaniem Funduszu jako podmiotu uprawnionego w pierwszej kolejności do wypłaty odszkodowania do wysokości co najmniej wypłaconego dofinansowania. Brak przedstawienia w terminie 7 dni na każde żądanie Funduszu potwierdzenia zawarcia przedmiotowej umowy ubezpieczenia uprawnia Fundusz do żądania zwrotu otrzymanego dofinansowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia otrzymania poszczególnych transz dofinansowania.

Art. 7.

W sprawach nieunormowanych w niniejszej ustawie stosuje się przepisy o finansach publicznych, zaś w zakresie zwrotu wypłaconych dofinansowań odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego.

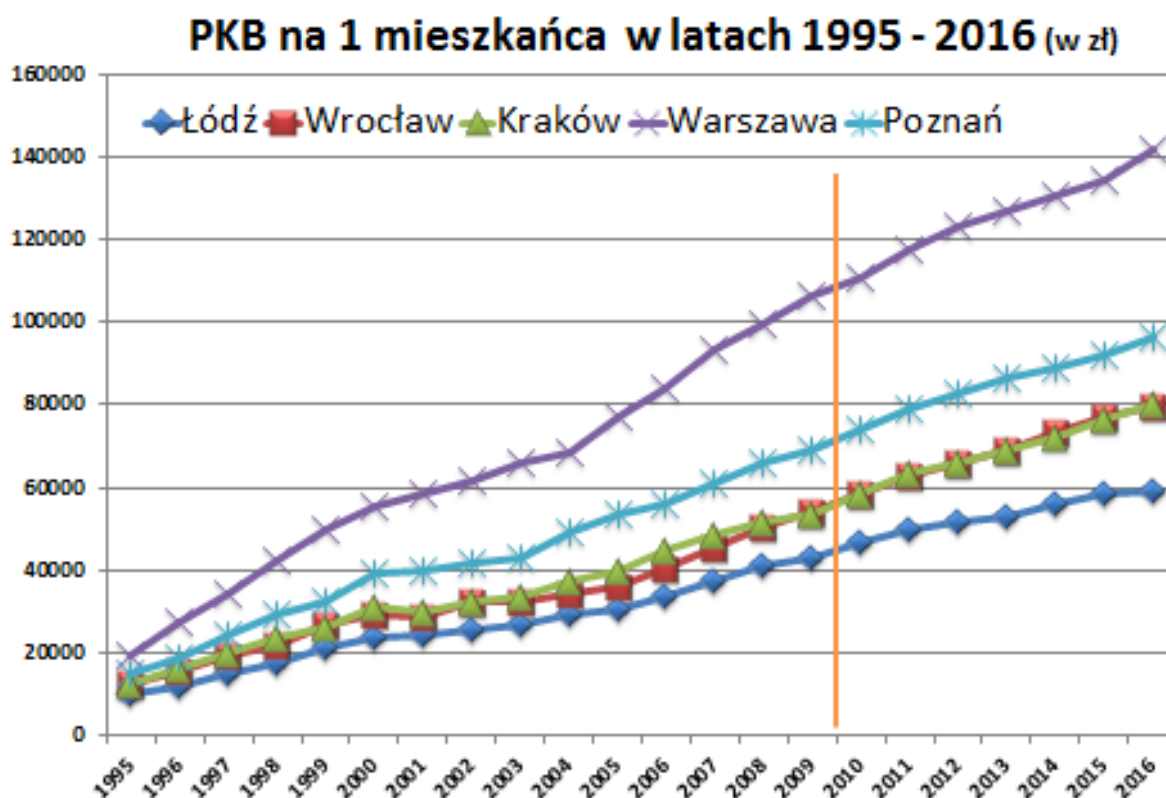
Art. 8.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia

Uzasadnienie

Intensywną rozbudowę i rozwój Łodzi, wiąże się z narodzinami jej przemysłowego charakteru, co symbolicznie przypada 400 lat po nadaniu praw miejskich w 1423 r.. Wyznaczały je kolejne osady: sukiennicza (z 1823 r.), tkacka, prządnicza i następne. Szybka zabudowa w okresie powstawania Łodzi przemysłowej nie dawała gwarancji zastosowania najlepszych technicznych warunków i zabezpieczeń. Tempo zabudowy określał przyrost mieszkańców: w 1827 r. 939 mieszkańców, w 1830 r. 4 tys., w 1865 r. 40 tys., w 1900 r. 300 tys., w 1915 r. 600 tys.. Niestety miasto pod rządami rosyjskiej władzy carskiej było dyskryminowane w porównaniu do innych ośrodków, blokowane w zakresie rozwoju niezbędnej infrastruktury. I wojna światowa spowodowała spadek ludności do 452 tys. w 1921 r.. Miasto stało się frontowym z wielką Bitwą łódzką na czele – czyli jedną z największych tej wojny. Jednak w 1939 r. Łódź liczyła już 672 tys.. II wojna światowa, to kolejny spadek ludności do 496 tys. w 1946 r.. Olbrzymią eksploatacją Łodzi w okresie II wojny - oszacowano w ramach strat wojennych na poziomie 40 mld zł (raport z 2006 r.). Po wojnie ponownie następuje wielki przyrost mieszkańców, których liczba do 1988 r. praktycznie się podwoiła i wynosiła 854 tys. Postępowała eksploatacja zachowanych w największej skali starych zasobów Łodzi w okresie komunizmu: przy tworzeniu nowych blokowych osiedli, powstaniu uczelni i instytucji kultury – dekapitalizowano stary zasób poprzez brak nadzoru właścicielskiego i niskie nakłady remontowe. Po zmianie ustroju zaczęło ubywać ludności. W 2018 r. odnotowano 687 tys. W latach 1990-94 wyznaczone zostały kierunki rozwojowe i wysoki poziom inwestowania, którego nie utrzymano w latach 1994-2002 (spadek wydatków majątkowych z 34% do 12% ogółu wydatków). Przygotowany w 1993 r. program restrukturyzacji gospodarczej Łodzi i Regionu Łódzkiego po wyborach parlamentarnych nie został wdrożony. Łódź nie otrzymała żadnych środków na restrukturyzację gospodarczą. W latach 2003 -2009 poziom inwestowania wzrósł do 26 %, trzykrotnie zmalało bezrobocie. Ocena ratingowa Łodzi wzrosła czterokrotnie (z BBB-negatywnej do BBB+ stabilnej). Rozpoczęte zostały największe rozwojowe projekty służące restrukturyzacji gospodarczej i rewitalizacji obszarowej – w tym Nowego Centrum Łodzi. Łódź stała się liderem wykorzystania środków unijnych. Jednak od 2010 roku ponownie obniżano nakłady inwestycyjne do 12 %, zniekształcano projekty strategiczne, rezygnowano ze środków unijnych, wydatkowano na podobne projekty wielokrotnie większe kwoty. Obniżenie nakładów remontowych i inwestycyjnych w gospodarce mieszkaniowej

spowodowało przyspieszenie degradacji starej zabudowy i zawalanie się kamienic. W 2018 r. na remonty i inwestycje mieszkaniowe w łódzkim samorządzie przeznaczono o 15 mln zł mniej niż dziesięć lat wcześniej. Łódź zaczęła coraz bardziej odstawać od innych dużych miast. Choć przed 2010 r. rozpoczęto największe inwestycje infrastrukturalne, to ich blokowanie przez obecne lokalne władze, pozbawianie ich funkcji największych atraktorów kulturowych określających światową wyjątkowość Łodzi, powodowało hamowanie jej rozwoju.

W raporcie Klubu Jagiellońskiego z 2019 r. (<https://klubjagiellonski.pl/publikacje/uciekajace-metropolie-ranking-100-polskich-miast/>) zatytułowanym „Uciekające metropolie. Ranking 100 polskich miast”, Łódź, jako obszar funkcjonalny jest w sferze gospodarki na 46 miejscu, w sferze jakości życia na 66 miejscu. Ratują czynniki na które obecne władze Łodzi nie miały wpływu (a wręcz im szkodziły), czyli wiedza i usieciwienie. W obydwu kategoriach Łódź jest na 9 miejscu. W łącznej ocenie ma 20 miejsce. Z dużych miast za Łodzią jest tylko Białystok.

Przy zastosowaniu kryteriów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji do dysponowania środkami tworzonego Narodowego Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi -

obiekty, które mogłyby być objęte wsparciem musiałyby się znajdować w obszarze rewitalizacji, który nie może być większy niż 20% powierzchni gminy. Taki obszar został wyznaczony w Gminnym Programie Rewitalizacji Łodzi i obejmuje on tereny i obiekty odpowiadające przedsięwzięciom określonym w art. 3 ust. 1. w ramach tzw. Strefy wielkowiejskiej, czyli historycznego centrum Łodzi.

Jeśli zakres wsparcia zostanie ograniczony do obiektów zabytkowych, historycznych, to punktem odniesienia będzie gminna ewidencja zabytków, która zawiera ponad 2200 wpisów nieruchomości publicznych i prywatnych, z czego ponad 30% wymaga działań rewitalizacyjnych. Strefa wielkowiejska koncentruje także istniejące i możliwe instytucje kultury, mogące być beneficjentami Funduszu.

Należy podkreślić, że Łódź jest na nowo odkrywana w zakresie bogactwa architektury przemysłowej i zabudowy śródmiejskiej z przełomu XIX i XX wieku, która przetrwała mimo procesów dekapitalizacji. Jest to w skali wielkości największa wartość w perspektywie światowego dziedzictwa i nakreśla szczególne wyzwania ochrony tej zabudowy, z określeniem nowych funkcji dla obiektów przemysłowych. W te wymiary wpisują się dwa wyróżniki kulturowe miasta identyfikowane w świecie: Łódź przemysłowa, która w okresie międzywojennym stała się stolicą awangardy i konsekwencja tego w okresie powojennym, czyli powstanie wybitnego centrum sztuki obrazu filmowego.

W Łodzi liczbę istniejących wszystkich budynków określa się w skali 37 tysięcy. Jeszcze w 2010 r. kamienic gminnych kwalifikowanych do generalnego remontu było 1500 (dane z opracowania pod kier. prof. Ewy Stasiak-Kucharskiej). W 2019 roku w krótkim czasie wskazano najpierw 1600 kamienic, a następnie już 1800. Przy tym istnieje duża rozbieżność, co do średniego kosztu remontu kamienicy. W 2014 r. władze Łodzi określały go na poziomie 1,4 mln zł, kiedy we Wrocławiu była to wartość 2,8 mln zł. Jednak już w 2019 r. te same władze wskazują, że średni koszt wynosi 8 mln zł.

Czyli tylko kamienice gminne do remontu – licząc, że jest ich 1600 - absorbowały by kwoty rzędu 13 mld zł – kiedy wszystkie wydatki rocznego budżet Łodzi to obecnie ponad 4 mld zł. Wszystkie wymienione okoliczności uzasadniają konieczność stworzenia narzędzia wsparcia – a nawet interwencji w postaci Funduszu.

Jednocześnie wskazane wcześniej dane, ich zmienność wykazywana w materiałach przedstawianych przez obecne władze Łodzi oraz mała efektywność zarządzania środkami publicznymi przez te władze (nawet rezygnacje ze środków pomocowych) argumentują proponowaną organizację, umiejscowienie i zarządzanie Funduszem w ramach administracji

rządowej. Gwarantować to będzie właściwy nadzór i rozliczenie wykorzystania gromadzonych środków.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Narodowy Fundusz Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi nie uznaje się za przedsiębiorstwo, gdyż Fundusz nie będzie *de facto* prowadził działalności gospodarczej. Zatem zasilanie Funduszu z budżetu państwa nie będzie pomocą publiczną. Udostępnianie środków Funduszu podmiotom ubiegającym się o wsparcie, o których mowa w art. 6 ust.1, spełniać będzie musiało kryteriów wynikających ze stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa, w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.

Możliwe zawężenie skali podmiotów ubiegających się o wsparcie odnosić się będzie do Rozporządzenia KE (UE) nr 651/2014 dotyczącego wyłączeń grupowych, które precyzuje cele dotyczące kultury w sekcji 11 „Pomoc na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego”. Cele te odnoszą się również do zachowania materialnych zasobów dziedzictwa kulturowego, w tym obiektów i budynków historycznych.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Ustawa nie tworzy wiążących zobowiązań budżetu państwa. Jak zakłada art. 2, dochodami Funduszu mają być:

- 1) darowizny, dobrowolne wpłaty oraz zapisy osób fizycznych i prawnych, a także środki przekazane przez fundacje,
- 2) wpłaty z organizowanych na rzecz Funduszu zbiórek publicznych i imprez,
- 3) dotacje celowe z budżetu państwa,
- 4) inne dochody ustalone przez Radę Ministrów.

O zaangażowaniu budżetu państwa będzie rozstrzygać corocznie ustawa budżetowa i decyzje rządowe.

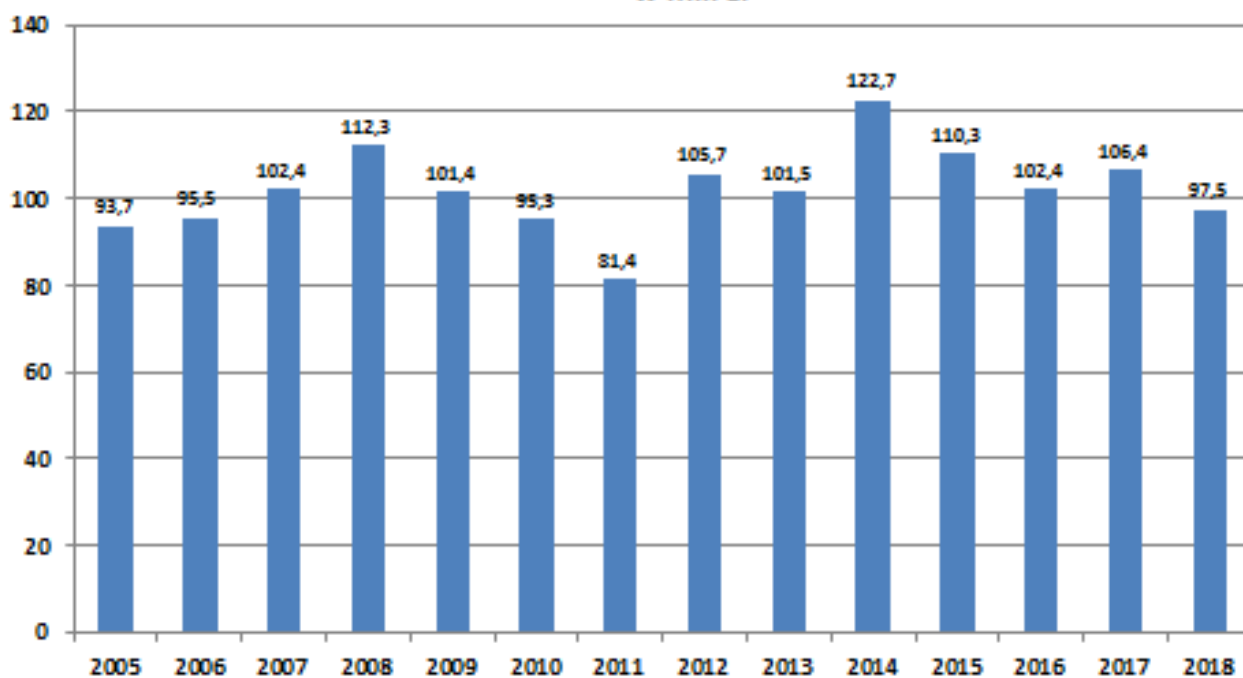
Szacuje się, że przy gromadzonych w ramach Funduszu środkach na poziomie 100 mln zł rocznie, koszty jego obsługi będą na poziomie 0,5% tej kwoty. Dostępność środków Funduszu jest przewidywana z zgodnie z art. 6 ust. 1 - tak dla podmiotów publicznych (w tym samorządowych i rządowych), jak i prywatnych.

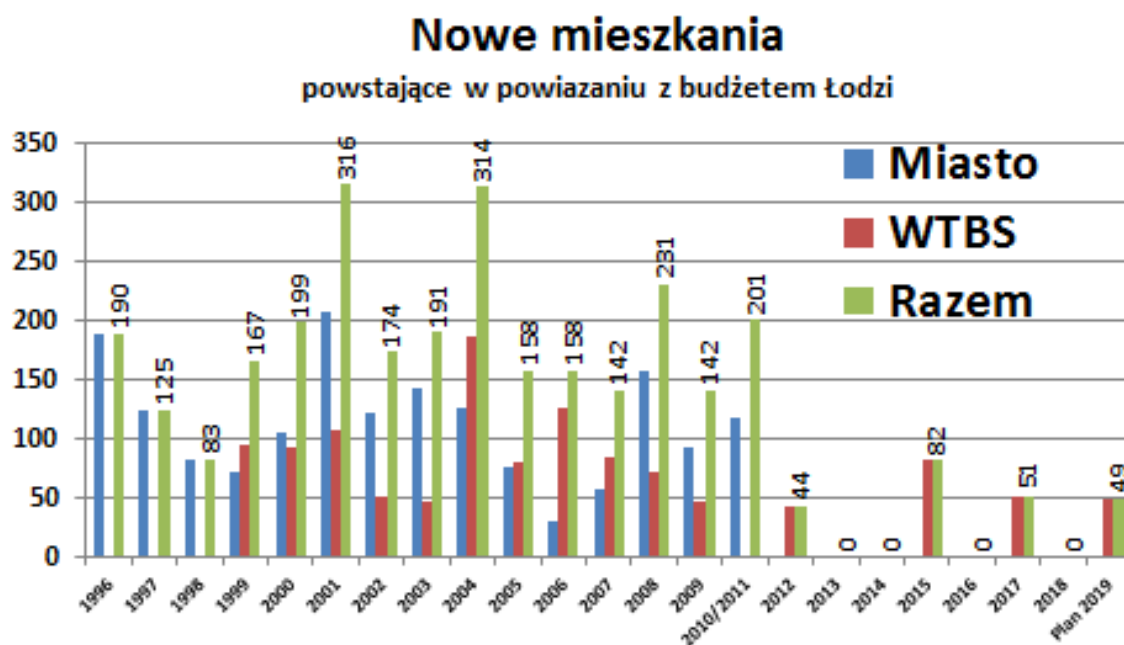
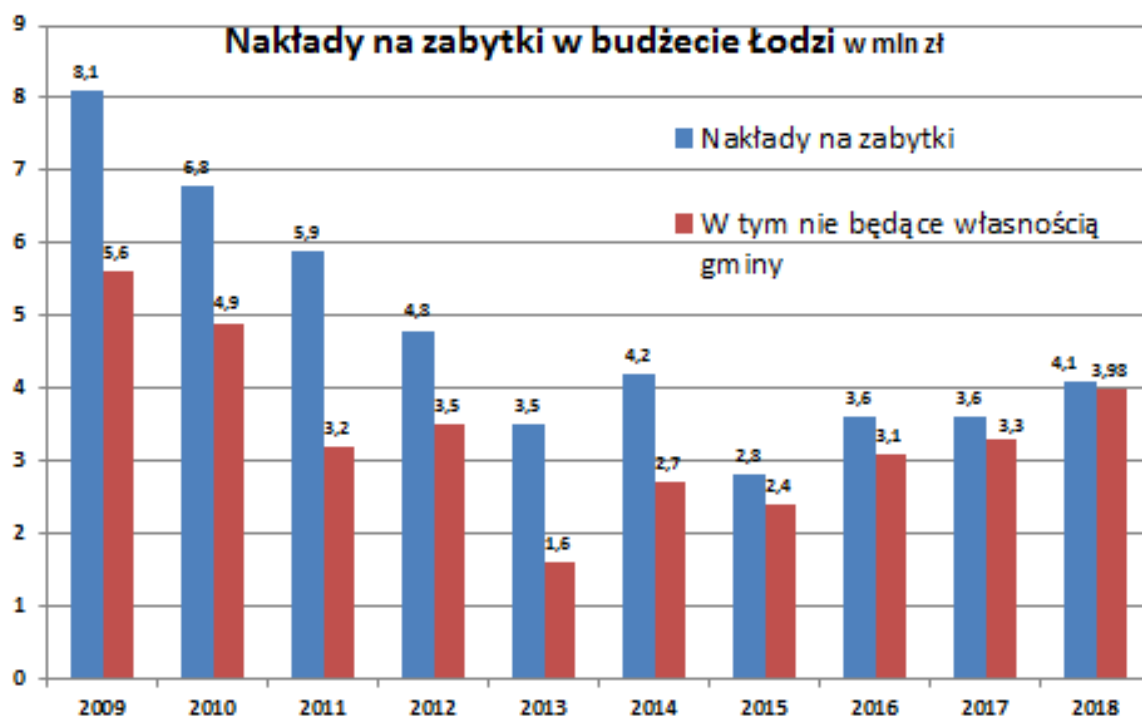
Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Łódź wymaga pilnego wsparcia poprzez realne wzmacnianie atrakcyjności zabudowy i instytucji kultury, co w powiązaniu ze wzrastającą dostępnością komunikacyjną będzie tworzyć podstawy wzrostu PKB - analogicznie do innych dużych miast.

Interwencyjne wsparcie pozwolić będzie na wykorzystanie atutów centralnego położenia Łodzi i znajdujących się tu instytucji (zwłaszcza kultury i nauki) dla wzmocnienia gospodarczego rozwoju kraju.

Inwestycje i remonty w gosp. mieszkaniowej Łodzi
w mln zł

Nie wybudowano żadnych nowych mieszkań w 2018 r.

Warszawa, 11 marca 2020 r.

BAS-WAPM-512/20

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o Narodowym Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Włodzimierz Tomaszewski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2019 r. poz. 1028, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

W projekcie ustawy przewidziano utworzenie Narodowego Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi, zwanego dalej „Funduszem”. Środki finansowe Funduszu mają być przeznaczane na finansowanie przedsięwzięć związanych z: rewitalizacją starej zabudowy miasta Łodzi – zarówno przemysłowej, jak i mieszkalnej; remontami i zabezpieczeniem budynków znajdujących się w korytarzu przygotowywanych do realizacji w Łodzi kolejowych tuneli średnicowych; inwestycjami wyróżniającymi Łódź w świecie, zwiększającymi jej atrakcyjność. Ze środków Funduszu będą mogły być udzielane dotacje celowe lub pożyczki na zasadach określonych projektowaną ustawą. Środkami Funduszu dysponowałby Społeczny Komitet Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi, zwany dalej „Komitetem”. Dochodami Funduszu byłyby: darowizny, dobrowolne wpłaty oraz zapisy osób fizycznych i prawnych, środki przekazane przez fundacje; wpłaty z organizowanych na rzecz Funduszu zbiórek publicznych i imprez; dotacje celowe z budżetu państw; inne dochody ustalone przez Radę Ministrów. Artykuł 3 ust. 3 projektu stanowi, że *Coroczny wykaz obiektów objętych wsparciem ze środków Funduszu uzależniony jest od spełniania wymogów prawa Unii Europejskiej oraz prawa krajowego.*

W projekcie ustawy zawarto postanowienia określające skład, zadania i zakres działania Komitetu, zasady i tryb postępowania w sprawach przyznawania środków finansowych z Funduszu oraz przesłanki zwrotu

dofinansowania udzielonego z Funduszu. Zaproponowano, aby w sprawach nieunormowanych w projektowanej regulacji stosowane były przepisy o finansach publicznych, natomiast w odniesieniu do zwrotu wypłaconych dofinansowań – odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy wskazać artykuły 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) dotyczące zasad przyznawania pomocy przez państwo. Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w TfUE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, w zakresie w jakim wpływa na wymianę handlową. Za zgodną z rynkiem wewnętrznym może zostać natomiast uznana pomoc określona w art. 107 ust. 3 TfUE, m.in. przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej i konkurencji w Unii w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem – art. 107 ust. 3 lit. d TfUE.

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swoich uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeżeli uzna, że plan nie jest zgodny z rynkiem wewnętrznym, wszczyna niezwłocznie procedurę wyjaśniającą. Państwo członkowskie nie może wprowadzić w życie projektowanych środków dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej. Zgodnie z art. 16 w zw. z art. 1 lit. f rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej¹ (dalej: rozporządzenie (UE) 2015/1589) pomoc niezgodna z prawem, czyli wprowadzona w życie z naruszeniem art. 108 ust. 3 TfUE, podlega zwrotowi wraz z odsetkami.

Stosownie do art. 1 lit. d rozporządzenia (UE) 2015/1589 program pomocowy oznacza każde działanie, na którego podstawie bez potrzeby dalszych środków wdrażających, można dokonać wypłat pomocy indywidualnej na rzecz przedsiębiorstw określonych w akcie w sposób ogólny i abstrakcyjny oraz każde działanie, na którego podstawie pomoc, która jest związana z konkretnym projektem, może zostać przyznana przedsiębiorstwu lub kilku przedsiębiorstwom na czas nieokreślony lub w nieokreślonej kwocie.

---

¹ Dz. Urz. UE L 248 z 24.9.2015 r., str. 9.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

W proponowanej ustawie zawarto przepisy mające stanowić podstawę prawną do przyznawania z Funduszu środków finansowych (dotacji celowych lub pożyczek) przeznaczanych na finansowanie przedsięwzięć wymienionych w art. 3 projektu. Środki z Funduszu mogłyby być przyznawane przez Komitet w szczególności w formie dofinansowania do inwestycji jednostkom samorządu terytorialnego, instytucjom narodowym, wspólnotom mieszkaniowym oraz podmiotom prywatnym na podstawie wniosków złożonych do 31 stycznia każdego roku. Zakres podmiotowy możliwego dofinansowania obejmuje zatem podmioty prowadzące działalność gospodarczą. Z tego względu proponowane wsparcie finansowe powinno zostać ocenione w kontekście przepisów UE dotyczących pomocy państwa.

Na podstawie art. 107 ust. 1 TfUE Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej „Trybunałem” lub „TSUE”) przyjmuje, że wsparcie udzielone przez państwo członkowskie przedsiębiorcy jest niezgodne ze wspólnym rynkiem, jeżeli zostały spełnione cztery przesłanki: 1) zostało ono udzielone przez państwo lub przy użyciu jego zasobów, 2) stanowi dla przedsiębiorstwa korzyść, 3) ma charakter selektywny, 4) grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi². Przesłanki te muszą być spełnione kumulatywnie.

W przypadku przyznania dofinansowania ze środków Funduszu należy zauważyć, że zgodnie z art. 2 projektu dochody Funduszu obejmują m.in. dotacje celowe z budżetu państwa oraz inne dochody ustalone przez Radę Ministrów. Oznacza to, że z Funduszu mogłyby być przekazywane środki pochodzące z budżetu państwa podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą. Pierwsza z przesłanek uznania środka za pomoc w rozumieniu art. 107 TfUE jest więc spełniona.

Jeżeli chodzi o sprzyjanie niektórym przedsiębiorcom, należy podkreślić, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału pojęcie przedsiębiorcy w rozumieniu unijnego prawa konkurencji jest rozumiane szeroko i obejmuje wszystkie podmioty uczestniczące w działalności gospodarczej (rozumianej jako oferowanie towarów lub usług na rynku³), niezależnie od ich formy organizacyjnej i prawnej oraz źródeł finansowania⁴. Co do selektywności środka należy zaznaczyć, że środek ma taki charakter, jeżeli w ramach danego systemu prawnego przepis krajowy może sprzyjać „niektórym przedsiębiorstwom lub

---

² Wyrok Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00, *Altmark*, ECLI:EU:C:2003:415; wyrok Sądu pierwszej instancji z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie T-34/02 *EURL Le Levant 001 i in. przeciwko Komisji*, ECLI:EU:T:2006:59.

³ Wyrok Trybunału z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie C-35/96 *Komisja przeciwko Republice Włoskiej*, ECLI:EU:C:1998:303, pkt 36

⁴ Wyrok Trybunału z dnia 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90 *Höfner i Elser przeciwko Macroton GmbH*, ECLI:EU:C:1991:161, pkt 21.

produkcji niektórych towarów” w porównaniu z innymi, które w świetle celu tego systemu znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Nie stanowią natomiast pomocy państwa korzyści wynikające ze środka o ogólnym charakterze, mającego zastosowanie bez rozróżnienia do wszystkich podmiotów⁵. Okoliczność, że liczba przedsiębiorstw, które mogą domagać się przyznania przedmiotowego środka, jest bardzo znacząca, czy też że przedsiębiorstwa te należą do różnych sektorów, nie wystarcza jednak, by podać w wątpliwość selektywny charakter tego środka, a zatem by wykluczyć jego kwalifikację jako pomocy państwa. W wypadku, gdy rozpatrywany środek nie jest ograniczony do uprzednio określonej grupy przedsiębiorstw i podlega obiektywnym kryteriom stosowania horyzontalnego, okoliczność ta również nie podważa jego selektywnego charakteru, gdyż umożliwia ona jedynie wykazanie, że sporna pomoc stanowi część systemu pomocy, a nie pomoc indywidualną⁶. Ponadto środek pozostawiający organom państwowym władzę uznaniową w przyznaniu wsparcia nie kwalifikuje się jako środek o naturze ogólnej⁷. Z przepisów projektu ustawy określających tryb postępowania w sprawach przyznawania środków finansowych z Funduszu niewątpliwie wynika, że Komitetowi przyznano znaczną władzę dyskrecyjną w zakresie podejmowania decyzji w przedmiocie przyznania dofinansowania podmiotom wnioskującym (art. 6 projektu). Wobec powyższego również przesłanki (2) i (3) są spełnione.

W odniesieniu do czwartej przesłanki uznania środka za pomoc w rozumieniu art. 107 TfUE, wymagają one, aby dany środek zakłócał lub groził zakłóceniem konkurencji, a także wpływał na wymianę handlową między państwami członkowskimi. W orzecznictwie przyjmuje się, że dla stwierdzenia istnienia tych przesłanek nie jest konieczne wykazanie faktycznego wpływu pomocy na wymianę handlową między państwami członkowskimi i rzeczywistego zakłócenia konkurencji, lecz jedynie potencjalnego wpływu

---

⁵ Wyrok Trybunału z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawach połączonych C-106/09 P i C-107/09 *Komisja (C-106/09 P) i Królestwo Hiszpanii (C-107/09 P) przeciwko Government of Gibraltar i Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej*, ECLI:EU:C:2011:732, pkt. 73–75.

⁶ Wyrok Sądu pierwszej instancji z dnia 29 września 2000 r. w sprawie T-55/99 *Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM) przeciwko Komisji*, ECLI:EU:T:2000:223, pkt 40; wyrok Trybunału z dnia 8 września 2011 r. w sprawie C-279/08 P *Komisja p. Królestwu Niderlandów*, ECLI:EU:C:2011:551, pkt 50. Jak zauważył B. Kurcz z orzecznictwa TSUE wynika, że rozumienie selektywności jest bardzo szerokie i państwu członkowskiemu bardzo trudno będzie wykazać, że dany środek ma charakter ogólny i nie faworyzuje określonych przedsiębiorstw – B. Kurcz, objaśnienia do art. 107 [w:] *Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komentarz LEX*, red naukowa A. Wróbel, pod red. K. Kowalik-Bańczyk, M. Szwarc-Kuczer, t. II, Warszawa 2012, str. 437 i 438.

⁷ Tak B. Kurcz, op. cit., str. 438, i powołany tak wyrok Trybunału z dnia 26 września 1996 r. w sprawie C-241/94 *Republika Francuska przeciwko Komisji*, ECLI:EU:C:1996:353, str. 22–25.

pomocy na tę wymianę handlową i zakłócenie konkurencji⁸. Jednocześnie nie jest konieczne, by przedsiębiorstwa-beneficjenci uczestniczyły same w wewnątrzunijnej wymianie handlowej. Przyznane im korzyści mogą bowiem utrudniać wejście na rynek wewnętrzny danego państwa przedsiębiorcom z innych państw członkowskich, a także mogą ułatwić beneficjentom wejście na rynek innego państwa⁹. Co więcej, nawet pomoc o stosunkowo niewielkim znaczeniu może zostać uznana za wpływającą na wymianę handlową między państwami członkowskimi, jeżeli w sektorze, w którym działają przedsiębiorstwa beneficjenci, istnieje silna konkurencja. Jeżeli korzyść jest ograniczona, konkurencja jest zakłócona w sposób ograniczony, niemniej jednak pozostaje ona zakłócona, natomiast zakaz przewidziany w art. 107 TfUE znajduje zastosowanie do wszelkiej pomocy, która zakłóca konkurencję lub stwarza ryzyko zakłócenia konkurencji, bez względu na to jaka jest jej kwota w zakresie, w jakim wpływa ona na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi¹⁰. W świetle przytoczonego orzecznictwa należy uznać, że istnieje prawdopodobieństwo stwierdzenia również czwartej przesłanki określającej pomoc państwa w rozumieniu art. 107 TfUE. W związku z powyższym projekt ustawy może zostać uznany za projekt przyznania pomocy państwa w rozumieniu prawa konkurencji. Proponowana regulacja może zostać uznana za program pomocowy w rozumieniu art. 1 lit. d rozporządzenia (UE) 2015/1589. Projekt ustawy nie przewiduje wydania aktów wykonawczych, które określałyby podmiotowy lub przedmiotowy zakres przewidzianej w projekcie pomocy¹¹. Oznacza to, że pomoc ta byłaby udzielana przedsiębiorcom na podstawie projektowanej ustawy w drodze czynności podejmowanych przez Komitet.

Zakaz udzielania przez państwo pomocy przedsiębiorstwom (art. 107 ust. 1 TfUE) nie ma charakteru bezwzględny. Należy wskazać, że w art. 107 ust. 3 TfUE określono rodzaje pomocy, które mogą być uznane za zgodne z rynkiem wewnętrznym. Wśród nich wymieniono pomoc przeznaczoną na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej i konkurencji w Unii w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem (art. 107 ust. 3 lit. d TfUE). Komisja w tym zakresie przyjęła rozporządzenie (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu

---

⁸ Wyrok Sądu pierwszej instancji z dnia 4 września 2009 r. w sprawie T-211/05 *Republika Włosa przeciwko Komisji*, ECLI:EU:T:2009:304, pkt 152. Wyrok ten został potwierdzony wyrokiem Trybunału z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie C-458/09 P *Republika Włosa przeciwko Komisji*, ECLI:EU:C:2011:769.

⁹ *Ibid.*, pkt 153.

¹⁰ *Ibid.*, pkt. 154-155.

¹¹ Należy zauważyć, że przewidziane w art. 6 ust. 1 i 2 projektu rozporządzenie ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania ma określić wyłącznie formularz wniosku o przyznanie dofinansowania oraz termin składania wniosków w pierwszym roku funkcjonowania Funduszu.

art. 107 i 108 Traktatu¹² (rozporządzenie dotyczące tzw. wyłączeń grupowych; zwane dalej „rozporządzeniem (UE) nr 651/2014” lub „rozporządzeniem”). Zgodnie z art. 3 w związku z art. 53 ust. 1 rozporządzenia programy pomocy, pomoc indywidualna przyznana w ramach programów pomocy oraz pomoc *ad hoc* są zgodne z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 2 lub 3 TfUE i wyłączone z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TfUE, jeżeli odnośna pomoc spełnia wszystkie warunki określone w rozdziale I rozporządzenia oraz szczególne warunki dotyczące odnośnej kategorii pomocy ustanowione w rozdziale III rozporządzenia. Stosownie do art. 4 ust. 1 lit. z rozporządzenie nie ma zastosowania do pomocy przekraczającej, w odniesieniu do pomocy inwestycyjnej na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego: 150 mln EUR na projekt. Jedną z dopuszczalnych form pomocy są dotacje (art. 5 ust. 2 lit. a). Pomocy na kulturę przede wszystkim dotyczy art. 53 rozporządzenia.

Artykuł 53 ust. 2 lit. b rozporządzenia dopuszcza udzielanie pomocy na następujące cele i działania kulturalne: materialne zasoby dziedzictwa kulturowego, w tym wszelkie formy ruchomego i nieruchomego dziedzictwa kulturowego, obiekty archeologiczne, pomniki, obiekty i budynki historyczne; dziedzictwo naturalne związane z dziedzictwem kulturowym lub jeśli zostały formalnie uznane za dziedzictwo kulturowe lub naturalne przez właściwe organy publiczne państwa członkowskiego. Pomoc może przybrać formę (art. 53 ust. 3 lit. a) m.in. pomocy inwestycyjnej, w tym pomocy na budowę lub modernizację infrastruktury kulturalnej. W przypadku pomocy inwestycyjnej za koszty kwalifikowalne uznaje się koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe i wartości niematerialne i prawne, w tym koszty budowy, modernizacji, nabycia, konserwacji lub poprawy infrastruktury, jeżeli w skali roku przynajmniej 80% czasu lub przestrzeni tej infrastruktury jest wykorzystywane do celów związanych z kulturą (art. 53 ust. 4 lit. a). W przypadku pomocy inwestycyjnej kwota pomocy nie może przekraczać różnicy między kosztami kwalifikowalnymi a zyskiem operacyjnym z inwestycji. Zysk operacyjny odlicza się od kosztów kwalifikowalnych *ex ante*, na podstawie rozsądnych prognoz, albo przy użyciu mechanizmu wycofania. Operator infrastruktury ma prawo zatrzymać rozsądny zysk przez odnośny okres (art. 53 ust. 6). W przypadku pomocy nieprzekraczającej 2 mln EUR, maksymalną kwotę pomocy można ustalić na poziomie 80% kosztów kwalifikowalnych (art. 53 ust. 8).

Projekt ustawy nie zawiera postanowień zapewniających spełnienie wszystkich warunków określonych przepisami rozporządzenia (UE) nr 651/2014, umożliwiającymi uznanie programu pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym. Zawarty w projekcie program pomocy może zostać uznany za wykraczający poza zakres pomocy państwa objętej wyłączeniem grupowym, ustanowionym przez rozporządzenie. W takim przypadku projektowany program pomocy może zostać uznany za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE oraz wymagać

---

¹² Dz. Urz. UE L 187 z 26.6.2014 r., str. 1, ze zmianami.

notyfikowania Komisji Europejskiej na podstawie art. 108 ust. 3 TfUE oraz rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589.

W związku z możliwością uznania projektu za projekt programu pomocowego konieczne jest przeprowadzenie procedury notyfikacyjnej, której pierwszym krajowym elementem jest zaopiniowanie projektu przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumenta w trybie art. 12 w zw. z art. 16a ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹³. Zgodnie z art. 12 tej ustawy projekty programów pomocowych, w tym m.in. przewidujących udzielanie pomocy w ramach wyłączeń grupowych, wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o Narodowym Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi zawiera przepisy objęte prawem Unii Europejskiej.

Projekt może zostać uznany za plan zmiany pomocy państwa w rozumieniu art. 108 ust. 3 TfUE. W związku z tym istnieją podstawy do skierowania przez Marszałka Sejmu wniosku do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wydanie opinii na podstawie art. 12 w związku z art. 16a ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Autor:

Marcin Fryźlewicz

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

---

¹³ Dz. U. z 2018 r. poz. 362, ze zmianami.

Warszawa, 11 marca 2020 r.

BAS-WAPM-513/20

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

**w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu –
czy poselski projekt ustawy o Narodowym Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju
Łodzi (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Włodzimierz Tomaszewski)
jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej**

W projekcie ustawy przewidziano utworzenie Narodowego Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi, zwanego dalej „Funduszem”. Środki finansowe Funduszu mają być przeznaczane na finansowanie przedsięwzięć związanych z: rewitalizacją starej zabudowy miasta Łodzi – zarówno przemysłowej, jak i mieszkalnej; remontami i zabezpieczeniem budynków znajdujących się w korytarzu przygotowywanych do realizacji w Łodzi kolejowych tuneli średnicowych; inwestycjami wyróżniającymi Łódź w świecie, zwiększającymi jej atrakcyjność. Ze środków Funduszu będą mogły być udzielane dotacje celowe lub pożyczki na zasadach określonych projektowaną ustawą. Środkami Funduszu dysponowałby Społeczny Komitet Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi, zwany dalej „Komitetem”. Dochodami Funduszu byłyby: darowizny, dobrowolne wpłaty oraz zapisy osób fizycznych i prawnych, środki przekazane przez fundacje; wpłaty z organizowanych na rzecz Funduszu zbiórek publicznych i imprez; dotacje celowe z budżetu państw; inne dochody ustalone przez Radę Ministrów. Artykuł 3 ust. 3 projektu stanowi, że *Coroczny wykaz obiektów objętych wsparciem ze środków Funduszu uzależniony jest od spełniania wymogów prawa Unii Europejskiej oraz prawa krajowego*. W projekcie ustawy zawarto postanowienia określające skład, zadania i zakres działania Komitetu, zasady i tryb postępowania w sprawach przyznawania środków finansowych z Funduszu oraz przesłanki zwrotu dofinansowania udzielonego z Funduszu. Zaproponowano, aby w sprawach nieunormowanych w projektowanej regulacji stosowane były przepisy o finansach publicznych, natomiast w odniesieniu do zwrotu wypłaconych dofinansowań – odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego.

Projekt ustawy zawiera przepisy objęte prawem Unii Europejskiej, przepisy te nie mają jednak na celu wykonanie prawa UE.

Projekt ustawy o Narodowym Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi **nie jest projektem ustawy wykonującej** prawo Unii Europejskiej.

Autor:

Marcin Fryźlewicz

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 3 kwietnia 2020 r.

DMP-1.071.2.2020.MM

Pani Małgorzata Gosiewska
Wicemarszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na pismo z dnia 25 marca 2019 r. (znak: SPS-WP-17-10/20), dotyczące wydania opinii do poselskiego projektu ustawy o Narodowym Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi, pragnę przedstawić następujące wyjaśnienia.

Z przedmiotowego projektu ustawy wynika, iż planuje się utworzenie Narodowego Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi (dalej: Fundusz), którego celem ma być finansowanie przedsięwzięć związanych z:

- rewitalizacją starej zabudowy miasta Łodzi,
- remontami i zabezpieczeniem budynków znajdujących się w korytarzu kolejowych tuneli średnicowych między Dworcem Fabrycznym a Dworcem Kaliskim oraz
- inwestycjami przyciągającymi twórców, kapitał i inwestorów zapewniających rozwój miasta.

Fundusz ze swoich środków, pochodzących głównie z dotacji celowych z budżetu państwa, ma udzielać pomocy w formie dotacji lub pożyczek na realizację ww. przedsięwzięć. Funduszem ma zarządzać Społeczny Komitet Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi (dalej: Komitet), w którego skład mają wchodzić osoby wyznaczone przez właściwych ministrów oraz Prezesa Rady Ministrów. Jednocześnie z projektu ustawy nie wynika czy i jaka pomoc ma być na jej podstawie udzielana.

Pragnę zauważyć, że wsparcie udzielane podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą jest uznawane za pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), o ile jednocześnie spełnione są następujące warunki:

1. udzielane jest ono przez państwo lub ze środków państwowych,
2. przedsiębiorstwo uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
3. ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
4. grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Należy zauważyć, że przepisy art. 107 TFUE mają zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorców. Podkreślić przy tym należy, że pojęcie „przedsiębiorstwa” zdefiniowane jest w art. 1 zał. 1 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu¹ (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych). Zgodnie z ww. przepisem, „za przedsiębiorstwo uważa się podmiot prowadzący działalność gospodarczą bez względu na jego formę prawną. Zalicza się tu w szczególności osoby prowadzące działalność na własny rachunek oraz firmy rodzinne zajmujące się rzemiosłem lub inną działalnością, a także spółki lub konsorcja prowadzące regularną działalność gospodarczą”. Należy zauważyć, iż pojęcie to jest szeroko rozumiane i obejmuje swym zakresem wszystkie kategorie podmiotów zaangażowanych w działalność gospodarczą, niezależnie od formy prawnej tych podmiotów i źródeł ich finansowania². Przez działalność gospodarczą należy rozumieć, zgodnie z orzecznictwem sądów Unii Europejskiej, **oferowanie towarów i usług na rynku**³. Nie jest istotne występowanie zarobkowego charakteru działalności, w związku z czym działalność gospodarczą, w rozumieniu prawa konkurencji UE, prowadzić mogą także różnorodne podmioty typu non-profit⁴. Przy ocenie charakteru danej działalności sądy UE kierują się możliwością występowania na określonym rynku **rzeczywistej lub potencjalnej konkurencji** ze strony innych podmiotów.

---

¹ Dz. Urz. UE L187 z 26.6.2014.

² Orzeczenie w sprawie C-41/90 Höfner i Elser przeciwko Macrotron GmbH, Zb. Orz. ETS 1991, s. I-1979.

³ Np. pkt 19 sprawy C-475/99, Ambulanz Glöckner, [2001] ECR I-8089 oraz pkt 75 połączonych spraw C-180/98 do C-184/98, Pavlov and Others, [2000] ECR I-6451.

⁴ Orzeczenie ETS z dnia 21 września 1999 r. w sprawie Albany, C-67/96.

Zgodnie z projektem ustawy, o dofinansowanie ze środków Funduszu będą mogły ubiegać się np. jednostki samorządu terytorialnego, instytucje narodowe, wspólnoty mieszkaniowe oraz podmioty prywatne, a zatem wśród potencjalnych beneficjentów moga się znaleźć podmioty prowadzące działalność gospodarczą. Poddając analizie pozostałe przesłanki pomocy publicznej należy zauważyć, że przedsięwzięcia finansowane przez Fundusz będą pochodzić ze **środków publicznych** (głównie z dotacji z budżetu państwa) i ma charakter **selektywny**, ponieważ dotyczyłyby określonych podmiotów spełniających kryteria z projektu ustawy (podmioty będące właścicielami budynków podlegających rewitalizacji i remontom). Ponadto, pomoc będzie stanowiła dla takich podmiotów **korzyść ekonomiczną**, której nie uzyskalyby w normalnych warunkach rynkowych.

Z kolei oceniając przesłankę **groźby lub zakłócenia konkurencji oraz wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE** należy podkreślić, iż generalnie jest ona spełniona, w sytuacji, gdy dane wsparcie udzielane jest przedsiębiorcy uczestniczącemu w wymianie handlowej między państwami członkowskimi. Kiedy pomoc państwa wzmacnia pozycję przedsiębiorstwa w porównaniu do innych przedsiębiorstw konkurujących w handlu w UE, zakłada się, iż chociażby potencjalnie handel ten został przez tę pomoc naruszony⁵.

Biorąc pod uwagę fakt, że dofinansowanie może dotyczyć szerokiej grupy odbiorców (wśród których mogą się znaleźć także podmioty z innych państw członkowskich) oraz wielkość i znaczenie gospodarcze Miasta Łodzi, nie można wykluczyć, że planowane dotacje oraz pożyczki mogą otrzymać podmioty prowadzące działalność gospodarczą, a w konsekwencji mogą one zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencję oraz wpływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi UE.

Z projektu ustawy wynika, iż głównym celem Funduszu ma być rewitalizacja i remont budynków, które wymagają podjęcia takich prac. Zgodnie z art. 2 ustawy z dn. 9 października 2015 r. o rewitalizacji⁶, za rewitalizację uważa się „proces wyprowadzania ze stanu kryzysowego obszarów zdegradowanych, prowadzony w sposób kompleksowy, poprzez zintegrowane działania na rzecz lokalnej społeczności, przestrzeni i gospodarki, skoncentrowane terytorialnie, prowadzone przez interesariuszy rewitalizacji na podstawie gminnego programu rewitalizacji”. Rewitalizacja jest więc pojęciem dość szerokim i kompleksowym.

---

⁵ Np. orzeczenie ETS w sprawie *Philip Morris Holland BV przeciwko Komisji* (C-730/79).

⁶ Dz. U. z 2015 r., poz. 1777 ze zm.

W tym kontekście pragnę zauważyć, iż szereg gmin podejmuje uchwały na podstawie ww. ustawy o rewitalizacji, w których pomoc (głównie w formie dotacji) dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą realizujących cele rewitalizacyjne, uznaje się za pomoc de minimis, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis⁷. Mając na uwadze przedmiotowy projekt ustawy oraz zawarte w niej cele rewitalizacyjne, należy w pierwszej kolejności przeanalizować, czy nie można uznać jej za program pomocy de minimis.

Zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013, pomoc de minimis to pomoc, której wartość dla jednego przedsiębiorcy nie przekracza kwoty 200 tys. EUR brutto w okresie 3 kolejnych lat podatkowych, a w przypadku pomocy udzielanej przedsiębiorcy działającemu w sektorze drogowego transportu towarów - 100 tys. EUR. Pomoc ta nie wymaga jednak spełnienia innych specyficznych warunków, ani też nie podlega obowiązkowi opiniowania przez Prezesa UOKiK, czy też notyfikacji Komisji Europejskiej.

Biorąc pod uwagę możliwe rozwiązania w zakresie kwalifikacji pomocy przewidzianej w projekcie ustawy, pragnę także zwrócić uwagę na przepis art. 53 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, który określa warunki wyłączenia z obowiązku notyfikacji pomocy publicznej na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego (dopuszcza się zarówno pomoc inwestycyjną, jak i operacyjną). Zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 za dziedzictwo kulturowe uważa się m.in. wszelkie formy ruchomego i nieruchomego dziedzictwa kulturowego, obiekty archeologiczne, pomniki, obiekty i budynki historyczne, jeśli zostały formalnie uznane za dziedzictwo kulturowe lub naturalne przez właściwe organy publiczne państwa członkowskiego. Na gruncie prawa polskiego, zasady funkcjonowania zabytków wchodzących w skład dziedzictwa kulturowego⁸ określają przepisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami⁹.

W tym przypadku podmioty ubiegające się o pomoc musiałyby spełnić dodatkowe, szczegółowe warunki z rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 dotyczące m.in.:

- kosztów kwalifikowanych (koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe i wartości niematerialne i prawne),

---

⁷ Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013.

⁸ <http://www.mkidn.gov.pl/pages/posts/ochrona-dziedzictwa-kulturowego-od-strony-prawnej-8434.php>

⁹ Dz. U. z 2003 r., Nr 162, poz. 1568 ze zm.

- wielkości pomocy (liczonej jako różnica między kosztami kwalifikowalnymi a zyskiem operacyjnym z inwestycji)
- nieprzekroczenia progu powodującego obowiązek notyfikacji (150 mln EUR na projekt).

Pomoc określona w projekcie ustawy musiałaby ponadto spełniać wszystkie warunki określone w przepisach rozdziału I oraz szczegółowe warunki określone w odpowiedniej części rozdziału III. Przykładowo łotewski **program rewitalizacji obszarów miejskich w Rydze zapewniający wydajne społeczno-gospodarcze ich zastosowanie**¹⁰ został ustanowiony zgodnie z art. 53 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

Należy jednak podkreślić, iż do ww. przeznaczenia pomocy w przedmiotowym przypadku kwalifikowałyby się jedynie te nieruchomości (budynki), które w przypadku dofinansowania prac rewitalizacyjnych spełniałyby kryteria z art. 53 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014. Może się zatem zdarzyć, iż niektóre budynki, o których mowa w projekcie ustawy mogłyby nie podlegać dofinansowaniu z uwagi na niespełnienie kryteriów formalnych (niezakwalifikowanie ich jako zabytków). W tym przypadku należałoby zatem przede wszystkim ograniczyć potencjalną pomoc do zabytków, o których mowa ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

W przypadku niespełnienia warunków rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 lub też szerszym zakresem pomocy, niż przewidzianym w art. 53 ww. rozporządzenia, alternatywnym rozwiązaniem jest notyfikacja programu Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE w trybie określonym w art. 21 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Pomoc publiczna przeznaczona na dofinansowanie prac rewitalizacyjnych może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym UE na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE. Zgodnie z tym przepisem za zgodną z rynkiem wewnętrznym może zostać uznana pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

W tym kontekście pragnę zwrócić uwagę na decyzję KE w sprawie **Programu pożyczek na renowację budynków mieszkalnych**¹¹, w którym władze czeskie zaplanowały rewitalizację przestarzałych i wymagających naprawy budynków mieszkalnych (w których

¹⁰ Program pomocowy nr SA.45407 (2016/x) - Łotwa - program rewitalizacji obszarów miejskich w Rydze zapewniający wydajne społeczno-gospodarcze ich zastosowanie.

¹¹ Decyzja Komisji Europejskiej nr SA.36391 (2013/N) z dnia 20.11.2003 r. - Czechy - Pożyczki na renowację budynków mieszkalnych.

znajdowały się co najmniej 4 osobne mieszkania) w celu podniesienia jakości życia mieszkańców (głównie ich zdrowia i bezpieczeństwa), zwiększenia dostępności budynków oraz zapobiegania tworzeniu się społecznych osiedlowych gett. Pomoc była udzielana właścicielom lub współwłaścicielom budynków w formie niskooprocentowanych pożyczek przez Fundusz Rozwoju Budownictwa Mieszkaniowego (będący osobą prawną powołaną przez Ministerstwo Regionu Regionalnego). Pożyczka mogła być udzielona na realizację takich działań jak m.in.: renowacja fundamentów budynku, naprawa konstrukcji wodoszczelnej, naprawa fasady budynku i jej składników, naprawa balkonów i balustrad, wymiana drzwi zewnętrznych i okien, naprawa izolacji dachu, regulacja systemu ogrzewania, naprawa lub wymiana systemu sieci sanitarnej i systemu dystrybucji gazu. Z uwagi na fakt, że z programu mogły korzystać podmioty prowadzące działalność gospodarczą, a pożyczki miały preferencyjny charakter (a zatem stanowiły korzyść, której nie otrzymałyby w normalnych warunkach rynkowych) i pochodziły ze środków publicznych, a także miały charakter selektywny (mogły bowiem skorzystać z nich tylko podmioty spełniające odpowiednie kryteria), Komisja Europejska uznała, że pomoc w formie niskooprocentowanych pożyczek udzielanych na rzecz renowacji budynków stanowiło pomoc publiczną zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE. Jednocześnie władze czeskie zrezygnowały z pomocy de minimis w tym przypadku w związku z obawą o przekroczenie przez beneficjentów dopuszczalnego limitu pomocy. Należy zauważyć, iż Komisja Europejska oceniając zgodność przedmiotowego programu pomocy z art. 107 ust. 3 lit. c) brała pod uwagę następujące przesłanki:

- cel w ogólnym interesie

Komisja Europejska oceniając ww. czeski program zwróciła uwagę, że przyczynia się on do ochrony konsumentów oraz społecznej, gospodarczej i terytorialnej spójności, co wpisuje się w definicję celu w ogólnym interesie. Jednocześnie pomoc miała za zadanie renowację zniszczonych i przestarzałych budynków, a zatem dotyczył realnego problemu leżącego w ogólnym interesie.

- konieczność (odpowiedniość) pomocy

W tym kontekście Komisja Europejska zwraca uwagę, czy pomoc jest właściwym instrumentem do osiągnięcia stosownego celu. W przypadku ww. czeskiego programu, Komisja uznała, że pożyczka finansując część prac renowacyjnych zachęcała beneficjentów do skorzystania z tego programu, ale jednocześnie wymuszała współfinansowanie ze środków własnych. W związku z tym, Komisja uznała, że program pożyczek jest właściwym instrumentem, aby osiągnąć ogólny cel.

- efekt zachęty

Aby pomoc była zgodna z art. 107 ust. 3 lit. c), musi stanowić zachętę dla beneficjentów, aby rozpocząć dane prace, których by się nie podjęli bez przyznanej pomocy. Wszelkie prace nie mogą być zatem rozpoczęte przed złożeniem wniosku o pomoc. Władze czeskie w ww. programie zapewniły, że prace renowacyjne mogą zostać rozpoczęte dopiero po złożeniu stosownego wniosku o przyznanie pożyczki.

- proporcjonalność pomocy

Komisja Europejska bada również, czy wielkość pomocy jest proporcjonalna do osiągnięcia zamierzonego celu. Oceniając ww. czeski program, zwróciła ona uwagę na obowiązek wkładu własnego beneficjenta w wysokości 25% kosztów kwalifikowanych, a także zapewnienie maksymalnej intensywności pomocy zgodnie Wytycznymi w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014-2020¹² oraz obowiązku kumulacji pomocy.

- zakłócenie konkurencji oraz wpływ na handel między państwami członkowskimi

Komisja Europejska w tym punkcie dokonuje oceny, czy pomoc ma ograniczony wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi i nie zakłóca konkurencji w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Analizując czeski program pożyczek, Komisja stwierdziła, że program ten nie dotyczył inwestycji w nowe budynki, a jedynie miał na celu rewitalizację starych, niedoinwestowanych nieruchomości, a z programu mogli korzystać także właściciele będący obywatelami innych państw członkowskich. Ponadto biorąc pod uwagę budżet programu oraz średnią wielkość pożyczki dla jednego podmiotu (ok. 155 tys. EUR), Komisja stwierdziła, że pomoc ograniczona do takiej kwoty z pewnością nie zakłóci konkurencji oraz nie wpłynie na wymianę handlową w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

Przedstawiając powyższe możliwe do zastosowania rozwiązania prawne, uprzejmie proszę o kontakt z Panem Maciejem Marcinkowski (e-mail: maciej.marcinkowski@uokik.gov.pl) w celu wyjaśnienia ewentualnych wątpliwości oraz sformułowania, w zależności od wybranej opcji, niezbędnych regulacji prawnych.

Z poważaniem
Tomasz Chrósty

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

---

¹² Dz. Urz. UE C 209 z 23.07.2013.

P O L S K A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. DS-173-228/20
Data wpływu... 06.04.2020

Warszawa, dnia 02 kwietnia 2020 r.

L. dz. KPR-0025- 0030(2)/20

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo znak: SPS-WP-173-51/20 z dnia 10 marca 2020 r. w sprawie poselskiego projektu ustawy o Narodowym Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi, Polska Izba Inżynierów Budownictwa przekazuje w załączeniu zestawienie uwag.

prof. dr hab. inż. Zbigniew Kledyński
Prezes Krajowej Rady PIIB

Uwagi Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

do projektu ustawy o Narodowym Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi

Lp.	Przepis	Uwagi
1	Art. 2	<p>We wprowadzeniu do wyliczenia poprawniejsze byłoby użycie słów „Przychodami Funduszu są:”, względnie „Majątek Funduszu powstaje:”. Wśród przysporzeń majątkowych na rzecz Funduszu wymienia się darowizny, zapisy, wpłaty z organizowanych zbiórek publicznych, a więc środki finansowe powiększające majątek Funduszu bez poniesienia kosztów w celu ich uzyskania. Z ustawy nie wynika też, że Fundusz prowadzi działalność gospodarczą.</p> <p>W pkt 1 proponuję się następujące brzmienie: „1) darowizny, spadki, zapisy;” Środki przekazywane dobrowolnie z majątku Fundacji i będące przysporzeniem u obdarowanego są darowiznami. Nie ma też potrzeby określania, że wpłaty mogą pochodzić od osób fizycznych i prawnych.”</p> <p>W pkt 3 proponuję następujące brzmienie: „2) wpłaty z organizowanych na rzecz Funduszu zbiórek, w tym zbiórek publicznych;” Zbiórki organizowane podczas imprez odbywających się w miejscach publicznych będą podlegały przepisom ustawy o zbiórkach publicznych (zbiórki niepodlegające przepisom tej ustawy wskazuje przepis art. 13).</p> <p>W pkt 4 proponuję następujące brzmienie: „4) inne przychody ustalone przez Radę Ministrów.”</p>
2	Art. 3	<p>Odnośnie proponowanego brzmienia artykułu – zawiera on wiele sformułowań potocznych i nieostrych, takich jak „lokali mieszkalnych niezbędnych dla rotacji mieszkańców”, „zwiększającymi jej atrakcyjność”, „przyciągającymi twórców, kapitał i inwestorów”.</p> <p>Co do zasady najem lokalu zamiennego lub najem socjalny lokalu zapewnia gmina, więc może zamiast zapewniania samych lokali (w takim przypadku Fundusz musiałby dysponować odpowiednim zasobem</p>

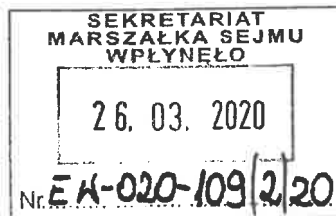
		<p>nieruchomości), Fundusz powinien dofinansowywać najem lokali zamiennych na określonych w ustawie zasadach (a w przypadku, gdyby gmina nie dysponowała odpowiednim lokalem – dofinansować najem mieszkania spoza mieszkaniowego zasobu gminy).</p> <p>Zamiast pojęć „remont” i „zabezpieczenie” można odwołać się do szerszego pojęcia „robót budowlanych”, które prowadzone mogą być przykładowo w celu zabezpieczenia budynków.</p> <p>Inwestycje, o których mowa w pkt 3, można określić nie poprzez wskazanie abstrakcyjnego celu, ale poprzez wskazanie konkretnych obszarów inwestycji, które należy współfinansować. Inwestorów przyciągają szczególnie inwestycje infrastrukturalne (drogi, mosty, linie kolejowe, transport publiczny, sieci telekomunikacyjne) oraz inwestycje w szkolnictwo wyższe i zawodowe.</p> <p>Odnosnie projektowanego ust. 2 – jest w nim mowa o dotacjach celowych i pożyczkach, do których to pojęć nie ma odwołania w dalszej części ustawy (mówi się tylko o dofinansowaniu, bez wskazania formy).</p> <p>Odnosnie ust. 3 – wykaz obiektów objętych wsparciem ze środków Funduszu będzie wskazywał obiekty wymienione w decyzjach, o których mowa w art. 6 ust. 4. Nie ma potrzeby podkreślania w normie ustawowej konieczności przestrzegania prawa krajowego i prawa Unii Europejskiej.</p>
3	Art. 5	<p>Z ust. 2 wynika, że w skład Społecznego Komitetu żaden przedstawiciel lokalnego samorządu. Wydaje się, że jego udział powinien być również zagwarantowany.</p> <p>Z ust. 5 wynika, że zakres obsługi finansowej Funduszu ustala Wojewoda Łódzki za zgodą przewodniczącego Komitetu. Zakres ten jednak powinien wynikać z obowiązujących przepisów prawa, w szczególności ustawy finansach publicznych i przepisów o rachunkowości. Wojewoda może natomiast określić tryb obiegu dokumentów, czy zasady organizacji pracy w podległych mu strukturach zapewniające prawidłowe realizowanie obowiązków z zakresu rachunkowości, rozliczania środków publicznych itp.</p>
4	Art. 6	<p>Wykonywanie robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru, a także prac konserwatorskich lub restauratorskich wymaga pozwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków (pozwolenie dołącza się do wniosku o pozwolenie na budowę). Rozbiórka obiektu w pisanego do rejestru zabytków wymaga decyzji Generalnego Konserwatora Zabytków. W stosunku do obiektów i obszarów ujętych w</p>

		<p>gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje organ administracji architektoniczno-budowlanej w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków. Wojewódzki konserwator zabytków może też wydawać opinie. Wśród kompetencji wojewódzkiego konserwatora zabytków nie ma natomiast zadań związanych z akceptowaniem projektów architektonicznych.</p> <p>Ponadto ustawa – Prawo budowlane posługuje się pojęciami „projekt budowlany” oraz „projekt architektoniczno-budowlany”, mogłyby zatem powstać wątpliwości czym jest i jakie wymagania powinien spełniać „projekt architektoniczny”. Ponadto należy pamiętać, że w 2020 r. wejdzie w życie nowelizacja ustawy – Prawo budowlane, która przewiduje zasadnicze zmiany w zakresie procedury wydawania pozwoleń na budowę oraz formy projektu budowlanego.</p> <p>Zamiast słów „projekt architektoniczny wraz z akceptacją wojewódzkiego konserwatora zabytków” w projektowanym ust. 3 można wprowadzić wymóg dołączenia kopii wniosku o pozwolenie na budowę wraz z załącznikami lub decyzji o pozwoleniu na budowę.</p> <p>Ponadto przepis art. 6 (podobnie jak cały projekt) wymaga dopracowania zarówno pod względem merytorycznym, jak i legislacyjnym.</p>
--	--	---

"Buczyński Krzysztof"
<Krzysztof.Buczynski@prokuratoria.gov.pl>

26.03.2020 11:22

Temat dot. zaopiniowania
poselskiego projektu ustawy
o Narodowym Funduszu
Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi

Dzień dobry,

W związku z pismem z 11.03.br. znak SPS-WP-173-51/20 dotyczącym zaopiniowania poselskiego projektu ustawy o Narodowym Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Włodzimierz Tomaszewski), uprzejmie informuję, iż Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej nie zgłasza uwag do tego projektu.

z poważaniem

Krzysztof Buczyński

radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej

RODO - Informacja dotycząca przetwarzania danych osobowych znajduje się na stronie internetowej Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Ta wiadomość jest przeznaczona do wyłącznego użytku jej adresata. Jeśli otrzymali Państwo tę wiadomość przez pomyłkę, prosimy o bezzwłoczne skontaktowanie się z nadawcą oraz jej usunięcie. Jeśli nie są Państwo adresatem tej wiadomości, to jej wykorzystanie, w szczególności poprzez rozpowszechnianie, dystrybucję, powielanie, publikację wiadomości lub zawartych w niej informacji i/lub dokumentów, jest zabronione. Pomyśl o środowisku, nie drukuj tej wiadomości jeśli nie musisz.

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
PROKURATOR KRAJOWY

Warszawa, dnia 15.04. 2020 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. DS - 173 - 254 / 20
Data wpływu: 21.04.2020

PK I BP 0280.72.2020

dot. SPS-WP-173-51/20

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Klucze

W odpowiedzi na pismo z dnia 9 marca 2020 r., nr SPS-WP-173-51/20, dotyczące poselskiego projektu ustawy o Narodowym Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 740 oraz z 2020 r. poz. 190), uprzejmie informuję, że nie przedstawiam opinii o tym projekcie, normującym problematykę leżącą poza zakresem zadań prokuratury.

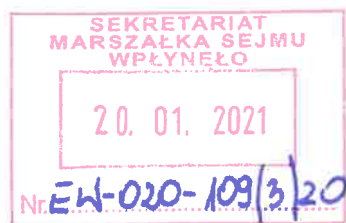
z pozdrowieniami

B. Ś.
Bogdan Święczkowski

Włodzimierz Tomaszewski

Warszawa, 20 stycznia 2021 r.

Posel na Sejm RP

Pani Elżbieta Witek

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałko,

W związku z pismem z dnia 25 marca 2020 r. nr SPS-WP-03-62/20 w przedmiocie uzupełnienia uzasadnienia do projektu ustawy o **Narodowym Funduszu Rewitalizacji i Rozwoju Łodzi**, przedstawiam założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych oraz oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej.

Z szanem

Włodzimierz Tomaszewski

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-WP.020.25.2021

Data wpływu 20.01.2021r.

1. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

W projektowanym art. 6 zostały zaproponowane dwie delegacje dla ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa do określenia, w drodze rozporządzeń wzorów formularzy wniosków.

- 1.1. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa (art. 6 ust. 2). Minister wyda rozporządzenie w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego. Rozporządzenie określi formularz wniosku o przyznanie dofinansowania. Rozporządzenie będzie więc zawierać regulacje zbliżone do tych dotyczących już istniejących nadających formularze wniosków o przyznanie dofinansowań, w związku z czym nie ma potrzeby przedstawienia bardziej szczegółowych założeń aktu wykonawczego. Określenie w drodze rozporządzenia wzorów formularzy wniosku o przyznanie płatności jest stosowane powszechnie.
- 1.2. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa (art. 6 ust. 10). Minister wyda rozporządzenie w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego. Rozporządzenie określi formularz wniosku o dokonanie płatności. Rozporządzenie będzie więc zawierać regulacje zbliżone do tych dotyczących już istniejących nadających formularze wniosków, w związku z czym nie ma potrzeby przedstawienia bardziej szczegółowych założeń aktu wykonawczego.

2. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Prawo Unii Europejskiej. Rozwiązania zawarte w projekcie nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej. Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonania prawa UE.